06/08/2021

Στην πανηγυρίζουσα Ιερά Μονή Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Χριστού Μουτσιάλης

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Στον Μέγα Πανηγυρικό Εσπερινό στην πανηγυρίζουσα Ιερά Μονή της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Χριστού Μουτσιάλης χοροστάτησε και κήρυξε τον θείο λόγο ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων την Πέμπτη 5 Αυγούστου το απόγευμα.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων: «Καί φωνή τοῦ Πατρός, ἐκ νεφέ-λης φωτεινῆς, ἐμαρτύρει λέγουσα· Αὐτοῦ ἀκούετε».

Στό ὄρος Θαβώρ μᾶς μετέφεραν πρό ὀλίγου τά τροπάρια τοῦ Ἑσπε-ρινοῦ τῆς ἑορτῆς τῆς Μεταμορ-φώσεως τοῦ Κυρίου μας. Μᾶς με-τέ-φεραν ὄχι γιά νά δοῦμε καί ἐμεῖς καί νά παρακολουθήσουμε νοερά τό ξένο θέαμα πού ἀντίκρυ-σαν οἱ τρεῖς μαθητές, ὁ Πέτρος, ὁ Ἰάκω-βος καί ὁ Ἰωάννης, βλέπο-ντας τόν διδάσκαλό τους νά μετα-μορ-φώνε-ται ἐνώπιόν τους καί νά γίνονται τά ἱμάτιά του λευκά ὡς τό φῶς, ἀλλά καί γιά νά ἀκούσου-με τή φω-νή τοῦ Θεοῦ Πατρός, ἡ ὁποία ἐπιβεβαιώνει ὅτι ὁ

μεταμορ-φούμε-νος Χριστός εἶναι ὁ Υἱός καί Λόγος του, καί γι᾽ αὐτό θά πρέπει νά ἀκοῦ-με ὅσα λέγει.

Εἶναι ἡ δεύτερη φορά κατά τήν ὁποία ἀκούεται ἡ φωνή τοῦ Θεοῦ Πατρός νά μαρτυρεῖ περί τοῦ Υἱοῦ του. Ἡ πρώτη ἦταν στήν ἀρχή τῆς δημόσιας ζωῆς τοῦ Χριστοῦ, κατά τή βάπτισή του. Ἡ δεύτερη εἶναι τώρα, λίγο πρίν ἀπό τή Σταύρωσή του, στό ὄρος τῆς Μεταμορφώ-σεως. Τήν πρώτη φορά τόν ὑποδεί-κνυε στούς ἀνθρώπους ὡς τόν ἀγαπητό του Υἱό «ἐν ᾧ εὐδόκησε», τώρα ἡ ὑπόδειξη ἀφορᾶ ἐμᾶς τούς ἀνθρώ-πους, στούς ὁποίους ἡ θεία φωνή ἐντέλλεται: «Αὐτοῦ ἀκού-ετε».

Γιά ποιόν λόγο ὅμως ὁ Θεός ἐπι-λέγει τή στιγμή τῆς Μεταμορφώ-σεως τοῦ Κυρίου γιά νά ἀπευθύνει πρός ὅλους μας αὐτή τήν πρόσ-κλη-ση τῆς ὑπακοῆς στούς λόγους τοῦ Υἱοῦ του;

Ὁ Χριστός δέν μεταμορφώνεται ἐνώπιον τῶν μαθητῶν του καί μέ τήν παρουσία τῶν δύο προφητῶν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, τοῦ Μωϋ-σέως καί τοῦ Ἠλία, μόνο γιά νά τούς ἀποκαλύψει τή θεότητά του καί τήν ἀληθινή δόξα πού τόν περιβάλλει, ὥστε νά μπορέσουν νά κατανοήσουν ὅσα ἐπρόκειτο νά ἀκο-λουθήσουν, τό Πάθος δηλαδή καί τήν Ἀνάστασή του. Οὔτε ἀκό-μη μεταμορφώνεται μόνο γιά νά δείξει «τῆς Ἀναστάσεως τήν λαμ-πρό-τητα». Μεταμορφώνεται, ὅπως σημειώνει καί ὁ ἱερός ὑμνογρά-φος, καί γιά νά τούς δείξει «ὅτι οἱ τῷ ὕψει τῶν ἀρετῶν διαπρέψαν-τες, καί τῆς ἐνθέου δόξης ἀξιωθή-σον-ται», γιά νά τούς δείξει πῶς θά λάμ-ψουν καί οἱ δίκαιοι στή βασι-λεία τοῦ Πατρός του, γιά νά τούς δείξει ὅτι ὁ χοϊκός ἄνθρωπος ἔχει τή δυνατότητα νά μεταμορφωθεῖ καί νά φθάσει στήν ὁμοίωση τοῦ Θεοῦ, πού ἀποτελεῖ καί τόν σκοπό γιά τόν ὁποῖο τόν δημιούργησε ὁ Θεός.

Πῶς ὅμως μπορεῖ νά μεταμορ-φω-θεῖ ὁ ἄνθρωπος; Αὐτό μᾶς ἀποκα-λύ-πτει ἡ παρότρυνση τοῦ Θεοῦ Πατρός πού ἀκούεται στό ὄρος Θα-βώρ μέσα ἀπό τή νεφέλη. Καί γι᾽ αὐτό ἐπιλέγει αὐτή τή στιγμή ὁ Θεός γιά νά τήν ἀπευθύνει.

Δέν ὑπάρχει ἄλλος δρόμος καί ἄλλος τρόπος γιά νά μεταμορ-φω-θεῖ ὁ ἄνθρωπος σέ τέκνο Θεοῦ πα-ρά μόνο ὁ δρόμος καί ὁ τρόπος τῆς ὑπακοῆς στόν Θεό καί τίς ἐντολές του.

Οἱ ἄνθρωποι μπορεῖ νά ἐπινοοῦν στή ζωή τους πολλούς τρόπους γιά νά λάμπουν καί νά διακρίνονται. Μπορεῖ νά κάνουν πολλά γιά νά μετασχηματίζονται σέ ἀστέρια τοῦ κοσμικοῦ στερεώματος πού προ-βάλ-λε-ται καί διαφημίζεται ἀπό τά μέσα μαζικῆς ἐνημερώσεως καί κοι-νωνικῆς δικτυώσεως. Ὅμως αὐτές οἱ μεταμορφώσεις εἶναι ἐφή-μερες, εἶναι παροδικές, εἶναι ἐξω-τερικές καί ἐπίπλαστες καί δέν προσφέρουν στόν ἄνθρωπο τίπο-τε, παρά μόνο ἴσως μία πρόσκαιρη ἱκανοποίηση τῆς φιλοδοξίας του καί μία σύντομη ψευδαίσθηση ἐπι-τυχίας καί εὐτυχίας.

Ὅμως ὁ ἄνθρωπος, ὁ πιστός ἄν-θρωπος, ἔχει τή δυνατότητα νά μετα-μορφωθεῖ πραγματικά καί οὐσια-στικά. Ἔχει τή δυνατότητα νά μεταμορφώσει τόν ἐσωτερικό του κόσμο σέ «κατά Θεόν κτισθέν-τα ἄνθρωπον». Ἔχει τή δυνατότη-τα νά μορφώσει Χριστόν ἐν ἑαυ-τῷ. Καί ἔχει τή δυνατότητα νά ἐπιτύχει τή σωτήρια αὐτή μετα-μόρ-φωση μέ τήν ὑπακοή στό θέ-λη-μα τοῦ Θεοῦ, ὄχι ὅπως ὁ ἴδιος νομίζει,

ἀλλά ὅπως αὐτό ἐκφρά-ζε-ται μέσα στήν Ἐκκλησία καί ὅπως βιώνεται ἡ ὑπα-κοή στό θέλημα τοῦ Θεοῦ ὀρθο-δόξως. Καί αὐτό συμβαίνει, κα-θώς ὁ πιστός πού ὑπα-κούει πραγματικά στό θέλημα καί τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ, ἀντι-καθιστᾶ τό δικό του θέλημα, τίς δικές του ἐπιθυμίες, τίς δικές του προτεραιό-τητες μέ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ, καί μέ αὐτόν τόν τρόπο ὄχι μόνο ἀπο-φεύγει τήν ἁμαρτία, ἡ ὁποία τόν ἀμαυρώνει, ἀλλά καί μεταμορφώ-νεται μέ τήν καλή ἀλλοίωση, τήν ὁποία ἐπιφέρει ἡ ὑπακοή καί ἡ ταύτιση του μέ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ στήν ψυχή του.

Ἑορτάζοντας, λοιπόν, καί ἐμεῖς τή μεγάλη αὐτή δεσποτική ἑορτή τῆς θείας Μεταμορφώσεως, ἄς ἀκού-σουμε τή φωνή τοῦ Θεοῦ, ἄς ἀκούσουμε τήν προτροπή του «Αὐ-τοῦ ἀκούετε» καί ἄς τήν ἀκολου-θήσουμε, βαδίζοντας τόν δρόμο τῆς ὑπακοῆς, ὥστε νά ἀξιω-θοῦμε νά ζήσουμε τήν προσωπική μας με-ταμόρφωση μέ τή χάρη τοῦ δι᾽ ἡμᾶς ἐν τῷ ὄρει Θαβώρ μετα-μορ-φω--θέντος Κυρίου μας».